

ných trestních následků — podle § 26 min. nař. č. 191/1912 ř. z. za následek odnětí licence. Propůjčil tedy úřad st-lům povolení k pořádání kinematografických představení a při tom zároveň stanovil rozsah tohoto povolení tím, že je vázal na určité podmínky. Nejde tedy v konkrétních případech o dodatečné obmezení licence, jež byla pravoplatně udělena bez obmezení. Na stanovené podmínky nelze však pohlížeti ani jako na samostatný příkaz připojený jen zevně k hlavnímu projevu vůle zemského úřadu o udělení licence, nýbrž nutno naň pohlížeti jako na integrující součást výroku o udělení licence, což je zřejmo zejména z toho, že pro případ nezachování podmínek bylo poukázáno na trestní následky nedovoleného provozování biografu, takže podle vůle úřadu, projevené v licenčním aktu, majitel licence může provozovati licenci jen tak, jak mu byla propůjčena, a vydává se nebezpečí trestního stíhání, bude-li jednati proti uloženým podmínkám, ježto by pak vlastně provozoval biograf bez povolení. Poněvadž pak jde o podmínky, tvořící součást povolení, jež úřad propůjčuje podle úplně volného, v žádném směru neobmezeného uvážení, nemohly se podle toho, co bylo uvedeno shora, uložené podmínky — i kdyby se objektivně přičily právnímu řádu — dotknouti subj. práv st-lů.

Udělil-li proto zemský úřad st-lům žádané licence s obmezením shora uvedeným a zamítl-li žal. úřad odvolání, v nichž se st-lé bránili proti tomuto obmezení, nemohl se tento výrok žal. úřadu dotknouti nijak subj. práv jejich, a nemohou proto míti úspěch jejich stížnosti, podané k nss-u.

Č. 10.316.

Jazykové právo. — Samospráva obecní: Dozorčí zákrok nadřízeného polit. úřadu vůči obci podle čl. 97 jaz. nař. č. 17/26 Sb. není vyloučen z důvodu, že ve věci jest již veden jazykový spor u jiného úřadu politického.

(Nález ze dne 31. ledna 1933 č. 1711.)

V ě c: Obec St. proti ministerstvu vnitra o jazykovou úpravu styku s okresním úřadem.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: St-lka, na niž se obrátila osp-á v Ústí n. L., aby přezkoumala data ve vojenském ohlašovacím lístku o pobytu Arnošta Sch., a která žádala týž politický úřad o vyhotovení tohoto úředního dopisu v jazyce německém podle čl. 21 odst. 2 jaz. nař. č. 17/26, byla nadřízenou osp-ou v Děčíně a v postupu stolic pak nař. rozhodnutím uznána povinnou, aby zmíněný úřední dopis česky psaný přijala a jej také neprodleně vyřídila. V důvodech uvedeno, že obec nebyla oprávněna žádati vyhotovení zmíněného úředního dopisu osp-é v Ústí n. L. v jazyce německém podle čl. 21 odst. 2 jaz. nař., nýbrž byla povinna bez dalšího dopis přijmouti a vyříditi, poněvadž obec jako úřad není účastna práv přiznaných v § 2 odst. 2 zák. jaz. a tedy i čl. 21 jaz. nař. příslušníkům menšinových jazyků jen v jejich vlastnosti strany. Z toho však

také plyne přímo povinnost osp-é v Ústí n. L. dopisovati st-lce pouze v jazyku státním podle § 1 odst. 2 bodu 1 jaz. zák. Osp v Děčíně byla k svému zásahu plně oprávněna v základě čl. 97 jaz. nař. jako dohlédací úřad státní správy nad obcí St., shledala-li, že tato porušila vůči osp-é v Ústí n. L. jazykové právo.

O stížnosti proti tomuto rozhodnutí uvážil nss toto: — — —

Jediná námitka stížnosti spočívá ve výtce věcné nepřislušnosti úřadu, který v I. stolici rozhodl, a je rozvedena takto: Osp v Děčíně byla by mohla do jazykového sporu mezi obcí a osp-ou v Ústí n. L. zasáhnouti na základě čl. 97 jaz. nař. jen tenkrát, kdyby obec nebyla postupovala podle čl. 21 jaz. nař. a neučinila tak pendentním spor jazykový. Osp v Ústí n. L. byla a je povinna žádost obce o vyhotovení zmíněného dožádání také v jazyku německém vyřídit ať kladně nebo záporně. Vyřešiti tento spor je příslušnou jen osp v Ústí n. L. a jí v pořadu stolic nadřízená instance a nikoli osp v Děčíně. Tato, místo aby vyčkala vyřízení zmíněného jazykového sporu, neoprávněně vmísila se a učinila opatření, k němuž nebyla věcně příslušna, takže toto opatření mělo býti pro věcnou nepřislušnost zrušeno zemskou správou politickou. Žal. úřad námitky odvolání v tomto směru prostě přešel.

Námitka tato není důvodna.

Žal. úřad příslušnost I. stolice osp-é v Děčíně opřel o čl. 97 jaz. nař., který stanoví: »Shledá-li dohlédací úřad i mimo případ stížnosti, že některý orgán jeho dohledu podřízený porušil jazykový zákon nebo toto nařízení, jest povinen mu to vytknouti a může vhodným opatřením zjednatí nápravu.«

Stížnost nepopírá, že stěžující si obec je orgánem dohledu politického úřadu v Děčíně podřízeným, nýbrž vylučuje použitelnost předpisu toho zde toliko tím, že obec žádala u jiného politického úřadu I. stolice podle čl. 21 jaz. nař. vyřízení ve svém jazyku a učinila tak pendentním jazykový spor, čili stížnost je toho názoru, že ustanovení čl. 97 cit. nař. nelze užíti v případech, v kterých již jest veden jazykový spor. Než pro takový názor není v uvedeném předpisu vůbec opory. Shora uvedené znění tohoto článku stanoví zásah dohlédacího úřadu za účelem opatření k zjednatí nápravy i mimo případ stížnosti a váže jej toliko podmínkou, že dohlédací úřad shledá, že orgán tam blíže vymezený porušil jaz. zákon nebo jaz. nařízení. Tento zásah není tedy omezen toliko na případy, kdy stížnost nebyla podána, jak míní stížnost, nýbrž jest za řečené podmínky na místě vždy, tedy i tenkrát, když by tu byl pendentní spor jazykový. Tento by podle uvedeného na zmíněný zásah úřadu neměl vůbec vlivu. Pak ovšem odpadá pro nss povinnost zabývat se otázkou, zda tu takový spor byl a zda dále dohlédací úřad měl před svým zásahem vyčkati jeho rozřešení.

Učinila tedy osp v Děčíně opatření, jež je předmětem napadaného rozhodnutí ve smyslu cit. čl. 97 jaz. nař., v mezích své věcné i místní příslušnosti, a nelze dáti stížnosti za pravdu v tom, že se tento úřad vmísil neoprávněně do tvrzeného jazykového sporu vzneseného u osp-é v Ústí n. L. Tím padá i další důsledek stížností vyvozovaný, že zmíněné opatření I. stolice mělo býti pro věcnou nepřislušnost zsp-ou zrušeno a že dále žalovaný úřad prostě dotčenou námitku pominul.